

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
Βουλευτής Ν. Αχαΐας – Ανεξάρτητος

Ερώτηση προς τον Υπουργό Οικονομίας και Ανάπτυξης

ΘΕΜΑ: Τελειώνουν τα «ψωμιά» του Γιάννη Στουρνάρα στην ΤτΕ;

Η εποχή της παντοδυναμίας για τον Γιάννη Στουρνάρα φαίνεται ότι τελειώνει.

Το «ξήλωμά» του αρχίζει, μάλιστα, από το εσωτερικό της ίδιας της Τραπέζης της Ελλάδος, όπου πλέον δεν είναι σε θέση -όπως αποκαλύπτει η εφημερίδα «δημοκρατία» με σχετικό ρεπορτάζ της- να επιβάλει τις επιλογές του και να προωθήσει τους δικούς του εκλεκτούς και ευνοούμενους...

Παραθέτω αυτούσια παραγράφους από τον εν λόγω δημοσίευμα.

«Ο κ. Στουρνάρας, αφού αναδείχθηκε ως άνθος της αυλής του κ. Σημίτη, επί της εποχής του πολλαπλά αμαρτωλού «εκσυγχρονιστικού» ΠΑΣΟΚ, υιοθετήθηκε δυστυχώς από τον Αντώνη Σαμαρά και ως άνθρωπος των δανειστών τοποθετήθηκε στο υπουργείο Οικονομικών, την ώρα που η κυβερνητική Ν.Δ. του 2012 προσχωρούσε στο μνημονιακό στρατόπεδο της καταστροφής.

Τα έργα και οι ημέρες του κ. Στουρνάρα, την περίοδο της υπουργίας του, θα μείνουν αποτυπωμένα με μελανά γράμματα, κυρίως ως προς τις εξοντωτικές συνέπειες που επέφεραν στην ελληνική κοινωνία, με συνακόλουθο αποτέλεσμα ασφαλώς την εκλογική κατάρρευση και ήττα της Ν.Δ. το 2015.

Ο ίδιος είχε προλάβει, ωστόσο, να «διασωθεί» τοποθετούμενος, και πάλι από τον κ. Σαμαρά -παρά την πρώτη λαϊκή αποδοκιμασία των ευρωεκλογών του 2014-, στη διοίκηση της κεντρικής τράπεζας για μια πενταετία.

Ως κεντρικός τραπεζίτης όλα αυτά τα χρόνια ο κ. Στουρνάρας δεν άλλαξε βιολί.

Αγνοώντας και τους ίδιους τους κοινωνικούς συσχετισμούς, συνέχισε να λειτουργεί -απροκάλυπτα και απροσχημάτιστα τις περισσότερες φορές- ως εκφραστής των δανειστών. Ενίοτε, μάλιστα, δεν δίστασε να εμφανιστεί και ως βασιλικότερος του βασιλέως, με πιο πρόσφατο και χαρακτηριστικό παράδειγμα την -αρκούντως ύποπτη- εμμονή του υπέρ της προσωρινής πιστοληπτικής γραμμής μετά τη λήξη του τρίτου Μνημονίου.

Εκμεταλλευόμενος το καθεστώς της υπαγωγής της στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, επιχείρησε να καταστήσει καταχρηστικά και την Τράπεζα της Ελλάδος σε «κράτος εν κράτει». Δρώντας ως βραχίονας του Βερολίνου και των Βρυξελλών, ουκ ολίγες φορές μετέτρεψε τα δώματα του κτιρίου επί της οδού Πανεπιστημίου σε άντρο πολιτικών συνωμοσιών υπό το κράτος και της προσωπικής του ιδιοτέλειας. Δηλαδή της επιδίωξής του να κάνει πράξη τα θερινά του όνειρα να ηγηθεί «οικουμενικών» κυβερνητικών σχημάτων με το δήθεν κόστούμι του τεχνοκράτη, αλλά στην πραγματικότητα με τη στολή του σύγχρονου «γκαουλάιτερ».

Η θητεία του κ. Στουρνάρα λήγει σε έναν χρόνο». Και καταλήγει η εφημερίδα «δημοκρατία»: Όμως, όπως αποδεικνύεται, ηττάται και αποκαθλώνεται από τώρα εντός της έδρας του. Καιρός, λοιπόν, να τα μαζεύει...

Κατόπιν τούτων ερωτάσθε:

1. Ισχύουν τα αναγραφόμενα συγκεκριμένα περιστατικά;

Ο Ερωτών Βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

Πρόεδρος Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος Ελλάδος